

שבעת ימי המשתה

כתובות ג, ב

שקדו חכמים על תקנת בנות ישראל שיהא אדם טורח בסעודה שלשה ימים.

כתובות ז, ב

תנו רבנן מברכין ברכת חתנים בעשרה כל שבעה.

שו"ע אהע"ז סי' סב

ו עד כמה מברכין ... כל ז' ימי המשתה.

יג הסועד בבית חתנים, משיתחילו להתעסק בצרכי סעודת נשואין ולהכינה עד שלשים יום אחר הנשואין מברך נברך שהשמחה במעונו שאכלנו משלו ... והאידינא ערבה כל שמחה ואין אומרים שהשמחה במעונו אלא בז' ימי המשתה.

ש"ך שם

טז אלא בז' ימי המשתה אחר החופה, אבל קודם החופה, בליל ה' או ביום ו', אין אומרים.

שוע"ר סי' קלא

ה נהגו שלא ליפול על פניהם בבית החתן ביום כניסתו לחופה, מפני שיום טוב שלו הוא.

ו ... אין אומרים תחנון כל היום כשמתפללים אצל החתן, או אם בא לבית הכנסת ביום כניסתו לחופה. ויש מקומות נוהגים שאין החתנים הולכים לבית הכנסת יום או יומים קודם החופה כדי שיוכלו הקהל לומר תחנון, אך אם נכנסו לבית הכנסת אומרים תחנון לבד מיום החופה. ויש נוהגים שלא לומר תחנון כל ז' כשהחתן בבית הכנסת שכל ז' ימי המשתה הם לו כרגל. ואפילו ביום ח' לחופתו (בשחרית) אין נוהגים ליפול על פניהם כיון שהיתה החופה סמוך לערב (ולא נשלמו ז' ימים עד יום ח' בעת ההיא).

תרומת הדשן כתבים סי' פ

אומר לי עמיתי מה"ר אייזיק שנוהגין בריינו"ס [כשנכנס החתן לחופה ביום ו'], אפילו ביום ה' [שלפניו] רגילים החתנים לצאת מביהכ"נ קודם רצה, כדי שיוכלו לומר והוא רחום ותחינה.

כנסת הגדולה סי' קלא הגהות ב"י

וראיתי פה תירי"א יע"א, נוהגין שלא ליפול ביום ו' שהוא יום שמיני לחופתו, ולא מצאתי בזה שום טעם. ואולי סוברים דשבעת ימי המשתה, אינם כשבעת ימי האבל דמקצת יום ז' ככולו, אלא ז' ימים שלמים מעת לעת בעינן. ומשם נשתרבב המנהג שלא ליפול אף ביום ו' שהוא שמיני לחופתו.

עוד ראיתי נוהגים פה תירי"א שאפילו שהחתן אינו נכנס להחופה עד לערב אין נופלין על פניהם בשחר, והיי קשה עלי מנהג ורציתי לבטלו, עד שמצאתיו מפורש בכתבי מה"ר ישראל סי' פ.

מחזיק ברכה קונטרס אחרון לסי' קלא

אם יש חתן בשחרית יום ח', דהיינו כגון שנשא יום ד' אחר חצות וביום ד' הבא בשחרית, יש שנהנו שלא לומר תחנונים אם יש חתן, ונראה דמנהג יפה הוא ... לענין ז' ברכות בסעודת יום ח' בחצות, דז' ימים שלמים בעינן ... ראיתי להרב יד אהרן ... שהביא משם הרב כנסת יחזקאל דטועים האומרים דבעינן מעת לעת ... ולענין נפילת אפים שפיר נהגו, אבל לז' ברכות צריך להתיישב.

שו"ת כנסת יחזקאל אה"ע"ז סי' ס

העולה מדברינו אלה, אם מנהג קהלת אובייאן לעשות סעורה ביום ד' אחר חצות ולברך ז' ברכות, שגגה היא לברך ביום ד' שאחריו, אף בלילה, וכ"ש ביום קודם חצות, כי ח"ו ברכה לבטלה.